

Zemřel pamětník předválečného skautingu
i poválečného dadaismu, disentu
a posledních dvou obnov Junáka

br. MUDr. Radim Bureš – Burangi

(*4. 12. 2027 † 14. 4. 2023)

Radim se narodil r. 1927 v Litoměřicích jako jediný syn Charlottě Burešové, výtvarnici z židovské rodiny (později za II. světové války přeživší věznění v Terézíně), a otci advokátu Radimu Burešovi z Prahy.

Od mládí byl aktivním Dadem, sportovcem a velmi rád pobýval v přírodě a spal pod stanem (což ladilo

s jeho skautským profilem, neboť jeho vrstevníci - roveři byli vlastně Dadové).

Po promoci v r. 1952 pracoval a bydlel v Buštěhradě, působil v Lidicích a okolí jako vždy vysoce oceňovaný pediatr (později ordinoval i na Kladně). Svoji lékařskou kariéru ukončil v Praze jako uznávaný dětský kardiolog.

Jeho skromné vystupování „v zákrytu za starostkou Junáka“ Dagmar Burešovou (které po jejím onemocnění osobně dosloužil až do jejího odchodu z tohoto světa) nezanechalo výrazné veřejně publikované stopy, ačkoliv se aktivně účastnil druhé i třetí obnovy hlavně ve své profesi. Patřil do 18. střediska KRUH Junáka, kde při 2. skautské obnově byl oddílovým lékařem.

K jeho zálibám patřilo kromě hry na klavír a hraní bridže i psaní detektivek (např. to je „Případ Tristan“, detektivní příběh z prostředí francouzské Riviéry, kde je soustředěn nejrozsáhlejší obchod s narkotiky – spoluautorem byl Miloš Svatoň). Při vzpomínání na mládí sepsal spolu se Štěpánem Neubauerem a Milošem Svatoněm, s ilustracemi Vladimíra Renčina, knihu „Dadové (a dadština)“; na jeho smutečním oznámení je připomenut jako „poslední Dad“.

Kromě řady ocenění byl v Junáku roku 1990 vyznamenán doživotním členstvím v čestném Svojsíkově oddíle. Jeho příklad všestranně nadaného i aktivního bratra bude v kruhu SO uchován nastálo.

